06/08/2020

Η ευλογία των σταφυλιών στο Ζιντζίδερε της Καππαδοκίας

/ Παράδοση

Το Ζιντζίδερε (Φλαβιανά) είχε δύο υπόγειες εκκλησίες, αφιερωμένες στον άγιο Γεώργιο και στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος λειτουργούσε τακτικά, είχε τρεις ιερείς και εκεί εκκλησιαζόταν η κοινότητα. Και οι δύο ναοί ήσαν αρχαίοι ειδωλολατρικοί και μετατράπηκαν σε χριστιανικούς, έπειτα από επισκευές και κατάλληλες διαρρυθμίσεις. Πηγές αναφέρουν ότι στο χώρο υπήρχε παλαιότερα μεγάλο μοναστηριακό συγκρότημα και το Καθολικό της Μονής ήταν ο ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, που ήταν ημικατεστραμμένος περί το τέλος του 19ου αιώνα.

Αντίθετα, ο ναός της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και του αγίου Γεωργίου αποτελούσαν μοναστηριακά παρεκκλήσια.

Οι ανωτέρω εκκλησίες ήσαν υπόσκαφες-λαξευτές, που οι Καππαδόκες γνώριζαν να κατασκευάζουν εύκολα, αξιοποιώντας το ηφαιστειογενές έδαφος και τα σπηλαιώδη χάσματα της γης. Ο Αργαίος, το ψηλότερο βουνό της Μ. Ασίας, που η κορυφή του ήταν ηφαίστειο, έχει πλουτίσει γενναιόδωρα την Καππαδοκία με

ηφαιστειακό υλικό και γεωλογικά θαύματα.

Η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος ήταν υπόγεια και σκοτεινή, με στενή είσοδο, και οι βαθμίδες ήσαν ακανόνιστες, ολισθηρές και επικίνδυνες το χειμώνα, αλλά με τις κατάλληλες επισκευές είχε βελτιωθεί η κατάσταση τα τελευταία χρόνια.

Στις 6 Αυγούστου, εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, γινόταν πανηγύρι στην πλατεία, μπροστά στη Μονή του Τιμίου Προδρόμου, όπου λειτουργούσε και υπαίθρια αγορά.

Οι πιστοί προσκόμιζαν στην εκκλησία τους πρώτους ώριμους καρπούς των αμπελιών, και μετά την ευλογία του ιερέα μοίραζαν τα σταφύλια μαζί με το αντίδωρο στο εκκλησίασμα κατά την απόλυση της εκκλησίας.

Στις 6 Αυγούστου (ημέρα νηστείας – κατάλυσις ιχθύος), όπως σε όλον τον ορθόδοξο χριστιανικό κόσμο, έτσι και στο Ζιντζίδερε έτρωγαν ψάρια. Στην Καισάρεια έφθαναν ψάρια του γλυκού νερού από τα ποτάμια και τις λίμνες της περιοχής. Σε κάθε περίπτωση είχαν πάντοτε στη διάθεσή τους παστά ψάρια. Επίσης διεξάγονταν ιπποδρομίες στη θέση Δεγιρμίν-πασί (Κεφαλάρι του μύλου). Οι ιππικοί αγώνες ήταν προσφιλές αγώνισμα και θέαμα της εποχής, και η διοργάνωσή τους ήταν συνήθης στα πανηγύρια σε όλο τον χριστιανικό κόσμο, ιδιαίτερα στον τόπο των ένδοξων στρατηγών και των περίφημων καππαδοκικών ίππων.

Κατερίνα Νικολαΐδου-Ντάναση

Πηγή: facebook / Ένωση Ζιντζίντερε – Φλαβιανών Καππαδοκίας.